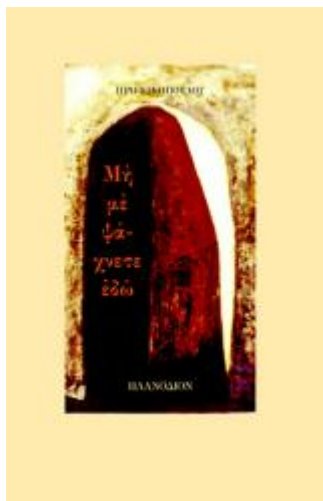

Μη με ψάχνετε εδώ (εκδ. Πλανόδιον, Αθήνα, 2009, σελ. 80)

[Πέντε ποιήματα από τη συλλογή:]

Ανθολόγιο Δημοτικού

Μεσ' τις μονές σελίδες του αναγνωστικού
θ' ανεμίζει το μαντήλι
το ψάθινο καπέλο,
ανεμελιά εποχής κίτρινου σχολικού λεωφορείου
Η φωτογραφία σου σε μια απλή σελίδα
και πάει διασώθηκες
στα νοτισμένα χέρια των παιδιών
με σοκολάτες και γαριδάκια
έτσι η ζωή σου συνοψίστηκε
κι όλα τ' άλλα πόζες, προσδοκίες
για το τίποτα
αν κι αυτό συνεπέστατο πάντα καταφτάνει
Ποιηματάκια αποδημητικά
αθώα σαρκοφάγα
για μια σελίδα αναγνωστικού
για ένα απλό ξεφύλλισμα

Νησί

Πάντα από κάτω υπήρχε η θάλασσα
Κι ανέβαινε, κι ανέβαινε
σήκωνε τα λευκά κεντήματα
απ' τις τραπεζαρίες
φούσκωναν οι κουρτίνες πίσω απ' τα τζάμια
γλιστρούσαν απ' τα καθράκια οι ζωγραφιές
γέμιζαν χρώματα οι τοίχοι
πασαλείβονταν
και οι πίσω δρόμοι άδειαζαν
από σκιές

Φωτιές 2007

Μαλακά ανεβαίνουν οι φωνές
Ως πάνω
εκεί που ορίστηκε για φέτος
η ανθοφορία του χειμώνα
Όλα κατρακυλούσαν ήσυχα
στην κόγχη του ματιού
κι από κει σωσμένα επέστρεφαν στο φως
Σκαλωσιές οι ακτίνες των βλεμμάτων
χτίζουν χρώμα-χρώμα τον ορίζοντα
δεν ήταν άλλος τρόπος
να βαστάξει το τοπίο το σεντόνι του.
Ρυάκια φωλιάζουν ετοιμόγεννα
στα σύννεφα
ιπτάμενος ωκεανός πυκνός
και ανεκδήλωτος
Ακολουθεί νεροποντή
αιώνες του λεπτού
κι ανάμεσα εσύ
να πολεμάς για μιαν ανάσα.
Μπλέχτηκε το μάτι σου στο θαλασσί
το βήμα σου στην ξέρα.

Το πρώτο γκρίζο της κλίμακας

Θα γυρίσω, είπε, στα ποιήματα
Σηκώθηκε μαύρη νύχτα
Τράβηξε το δωμάτιο κατά τη θάλασσα.
Μούσκεψε στην άμμο ως το κόκκαλο
(Στ' όνειρο είχε ηλικία μέσου κοχυλιού)
Από μακριά οι τράτες τραβούσαν τη βάρδια τους
προς το ξημέρωμα.
Αποξεχάστηκε να γράφει με το μάτι
τις οροσειρές
το λευκό στα καμπαναριά
το τρίξιμο της κουκουναριάς τ' απομεσήμερο.
Δεν πρόλαβε
Γύρισε πλάτη στη ζωή
Μα είχε φέξει για καλά
Δε χώραγε άλλο στ' όνειρο.

Σπουδή

Ψάχνω το αόρατο στο θολωτό σου μάτι
που ανήσυχο τεντώνεται, στενεύει
τσιτώνεις το λαιμό
το παρακολουθείς το αόρατο στενά
τραμπαλίζεσαι και το μαρκάρεις
υπομονετικά ακολουθεί το βλέμμα σου

την κρυφή διαδρομή του
Ψάχνω αμήχανη στους τοίχους για σκιές
κανείς στ' ολόφωτο δωμάτιο
Σπυδάζεις την σιωπή
κι εγώ το επέκεινα του κόσμου
δίπλα σου μικρό γατί μου
παρατηρώντας τον ρυθμό και την ανάσα σου
Ρωξάνη μου σοφή μου